

DÜŞÜNENLERİN DÜŞÜNCELERİ

Lübnan krizinin sonuçlanmasıyla ortaya çıkan yeni koşullarda İsrail'in en akılcı davranışı bu konudaki çelişkili tavrına son vermektir. Dinsel bağlardan yararlanan ASALA ve diğer Ermeni terör odaklarının Lübnan ve özellikle Beyrut'un

yeniden Türkiye'ye karşı bir savaş üssü haline dönüştürmelerini engellemek bu son savaş nedeniyle ülke üzerinde yoğun nüfuza ulaşan İsrail için yerinde bir davranış olacaktır.

İSRAİL VE ERMENİ TERÖRÜ

YAZAN:

Dr. Mim Kemal ÖKE

YURT dışındaki Türk temsilcilerine kurşun sıkan parmakların Paris'te sinagog ve diğer Musevi mahfillerini bombalayan aynı uluslararası terör ahtapotuna bağlı olduğu gerçeği ve İsrail'in Ermeni anarşistlerin ardında FKÖ ve diğer Filistin gerilla kuruluşlarının bulunduğunu belirtmekteki gayretkeşliği, Kanada Askeri Ataşemiz Kurmay Albay Altıkaya'nın şehadetli ile Ermeni saldırganlığının yeniden tırmanmaya başladığı günlerde bize ister istemez tarihsel perspektif içinde Türk-Yahudi-Ermeni ilişkilerini incelemek zorunluğu ile karşı karşıya bırakmıştır.

XIX. yüzyılın son çeyreğinde Avrupa'nın "hasta adamı" Osmanlı İmparatorluğu, artık ölüm döşegine uzanmış, idarecilerinin tüm gayretine karşın, tarihe malolmaya hazırlanıyordu. Zengin doğal kaynaklara sahip Orta Doğu'yu sömürebilmek ve bu bölgede kendilerine nüfus alanları yaratmak isteyen Batı'nın emperyalist devletleri, sistematik bir propaganda ile çokuluslu Osmanlı İmparatorluğu'nu içten çökertmek amacıyla ülkedeki milliyetçi, ayrılıkçı akımları körüklemeye başlamışlardı. Sömürgecilerin desteğiyle kurulan Ermeni örgütleri, Taşnak ve Hınçak, Londra ve Erivan'da, Siyonistler ise Viyana, Bal ve Londra'da faaliyetlere girişmişlerdi. Amaçları gerçekleştiği takdirde Osmanlı toprak bütünlüğünün zedeleneyeceği kuşkusuz olduğu halde, bu iki örgüt arasında yöntem farklılığı gözden kaçırılmamalıdır. Dünya politikasını elinde tutan büyük devletlerin dikkatlerini kendi sorunlarına çekilebilmek ve bu güçlerini Türkiye üzerindeki nüfuslarını kullanarak Osmanlı İmparatorluğu'na bir olup-bitti karşısında bırakabilmek için Ermeni örgütleri amaçlarına "şiddet" metodu ile ulaşabileceklerini sanmışlar, Osmanlı ülkesinde isyanlar çıkarmış, katliamlar yapmışlardır. Siyonistler ise, başkanları Dr. Theodor Herzl'in girişimleri ile uluslararası Yahudi örgütlerini bir hayır cemiyetleri mozayiki olmaktan kurtarıp tüm kurumları ile bir devlet gibi inşa etmişler, âdeta sürgünde bir hükümet gibi büyük güçlerle müzakere ve diplomasi yoluyla amaçlarını ikna etmeye çalışmışlardır.

Dr. HERZL'İN

ÖNERİSİ

Siyonistlerin lideri Dr. Herzl, Sultan Hamid'i projesine ikna edebilmek için Osmanlılarla Ermeni tedhiş örgütleri arasında arabuluculuk yapmayı önermişti. 1896 Temmuz'unda Londra'da Hınçak örgütünün lideri Nazarbek ile bağlantı kuran Herzl, kendisine Osmanlılarla anlaşmazlıklarını barışçı yollardan çözümlenmelerinin daha iyi olacağını söyledi. Nazarbek'in uyumsuz davranışı karşısında Dr. Herzl, "Ermenistan'da katledilen zavallılar bu adamın sözüne uyarak

hareket ederken, kendisi Londra'da keyif sürüyor" demekten kendini alamadı. Yine de Dr. Herzl, Avrupa basını hayatında önemli nüfuzu olan Musevileri seferber ederek, Ermenilerin Sultan Hamid'e karşı başlatmış oldukları karalama kampanyasını susturabilmeye çalışmıştı. Ermenilere gelince, onlar Osmanlılarla anlaşmalarında Musevilerin ne gibi çıkarları olabileceğini araştırıyorlardı. Ermeni terör odakları, Osmanlıların Siyonistlerle bir olup Filistin'de bir Yahudi devleti kurulmasına karşılık Doğu Anadolu'da Ermeniler lehine ıslahat yapılması fikrinden vazgeçmeleri için Avrupa güçlerini ikna ettiklerini sanıyorlardı.

Ermeni örgütlerinin kan ve şiddetle Doğu Anadolu'da devlet kurmaya çalıştıkları bir ortamda Filistin'i Musevi kolonizasyonuna açmak için Siyonistler Devlet-i Aliyye'ye sadık olduklarını, Avrupa'dan göçecek irkdaşlarının getireceği teknoloji ve parasal olanaklarla Türkiye'yi imar edeceklerini savunuyorlardı. Osmanlı yöneticileri, gerek II. Abdülhamit, gerek İttihatçılar, Osmanlı uyruğuna geçtikleri takdirde Musevi göçmenlere Filistin hariç tutulmak üzere tüm Osmanlı mülkünün açık olduğunu belirtmişlerdi. Hatta, İttihatçılar Musevileri bir ara ayrılıkçı akımların kol gezdiği Makedonya'da iskân ederek bu bölgede Siyonizmi Pan-Slavizme karşı bir baraj olarak kullanmayı düşünmüşlerdi. Fakat Osmanlılar makbul ve melun tüm siyonist ve Ermeni girişimlerini karşılıksız bırakmakta başarıyla direnmişlerdi.

İNGİLİZLERİN
TAKTİĞİ

Birinci Dünya Savaşı'nın patlak vermesi ile Osmanlı İmparatorluğu'nun parçalanması daha aktif bir sürece girecekti. İngilizler önce Çanakkale ve daha sonra da Irak, Kut-ül-Amare'de Türk askerinin kahramanlığı karşısında gerileyince, savaş emellerine meydan muharebelerinde değil, imparatorlukta azınlıkları kıskırtmak, ülkeyi içeriden çökertmekle ulaşabileceklerine inanmışlardı. Bu amaçla, İngiltere, Arapları, Ermenileri ve Siyonistleri birtakım sahte vaatlerle kandırıp onları kendi saflarına çekip Osmanlı'ya karşı ortak bir cephe oluşturmaya uğraşacaktır. İngilizlerin bu taktiği, Ermenilerce olumlu karşıla-

nanacaktır. İngiltere'deki liderleri, İran doğumlu Ermeni James Malcolm, mücadeleleri için Musevilerin parasal fonlarından yararlanmak düşüyle yine İngiltere'deki Siyonist liderlerinden, İsrail'in ilk Cumhurbaşkanı Chaim Weizmann ile görüşüp, onu Almanya'da kümelenen ve Alman-Osmanlı taraftarı olan esas Siyonist örgütünden koparıp İngiltere'de rakip bir Siyonist teşekkül kurmaya ikna edecektir. "Ermeni Siyonist İttifakı"nın çerçevesi ise, İngiliz Dışişleri Bakanlığı'nın Orta Doğu danışmanı ve tarihe Osmanlı İmparatorluğu'nu İngiltere ve Fransa arasında bölüştüren "Sykes-Picot Antlaşması"nın mimarı olarak geçen Sir Mark Sykes tarafından tamamlanacaktır. Bu ittifak çerçevesince Ermeniler, İngiltere'nin müttefiki Rusya'nın Doğu Anadolu'daki operasyonlarının başarılı olabilmesi için tüm yaşamsal istihbarat verilerini casusları kanalıyla çar ordularına ulaştırırken, Filistin'deki Yahudiler de Nili ajanlarının çalışmaları sonucu IV. Ordu'nun tüm tahkimatını Akdeniz'de bekleyen İngiliz denizaltılarına iletmişlerdi.

Doğu Anadolu'daki Ermeni cemaatleri, Rus ve İngiliz tabriklerinin üzücü sonucuyla Müslüman komşuları üzerinde birbirinden iğrenç katliam örnekleri sergilerken, bugünkü Türkiye sınırları dahilinde yaşayan Museviler yayınladıkları sadakat mesajları ile Türklerin yanında yer almışlardır. 1908-1914 döneminde İttihatçılar nezdinde Siyonistlerin sözcülüğünü ve şampiyonluğunu yapan Hahambaşı Hayim Nahum Efendi, Weizmann'ın girişimleri sonucu Siyonist örgütünün Osmanlı düşmanı bir görünüm alması ile bu teşekkül ile tüm ilişkisini kesmiş, hatta mütarekede Osmanlı hükümetinin ricası ile Amerika'ya giderek bu ülkedeki Musevi lobileri kanalıyla Türkiye lehine Müttefiklere müdahale etmesi, Doğu Anadolu'nun Ermenistan adı altında Türklere koparılması, ille de manda idaresi altına girilcekse mandatar devletinin düşman İngiltere değil de tarafsız Amerika olması gerektiği yolunda kulis yapmıştı. T.C. kurulduktan sonra ise İstanbul Üniversitesi hukuk profesörlerinden Mişon Ventura ve Musevi arkadaşları, Lozan'da İngiltere'nin Musul'un idaresi altındaki uluslara kötü davrandığı gerekçesi ile Türklere bırakılmamasını savu-

nurken, asıl İngiltere'nin Filistin'de Musevilere hayırhah davranmadığını iddia ile, Filistin mandasının Türkiye'ye verilmesini ileri sürerek samimi bir jest yapmıştı. Yine, Ermeni terör odakları Lozan'da aldatıldıklarını belirtirken, Türk Musevileri Lozan'ın onlara sağladığı azınlık haklarından feragat ettiklerini devrin cumhurbaşkanına beyan etmişlerdi. Günümüzde ise Türk Musevi cemaati ve hahambaşlığının Ermeni teröristleri kınamada ve Amerika'daki dindaşlarına yaptıkları telkinlerle Musevi Holocaust Müzesi'ne Ermenilerin sığınmalarını engellemede gösterdikleri hassasiyet kayda değerdir.

SONUÇ

Türkiye'deki dindaşlarının, Türklere karşı Ermeni teröristlerin giderek yoğunlaştıkları bu "sinsi savaş" karşısındaki tavrı kristal berraklıkla belirlemişken, İsrail'in aynı konudaki davranışları açık olmaktan uzak, sanki Siyonistlerin tarihte aynı sorun karşısındaki tutumlarını yansıttıracasına çelişkilerle örülmüştür. İsrail işgalindeki Kudüs Patrikhanesi, Eçmiyazın ve Antilyas Katogikosluğu'ndan ve Ermeni İstanbul Patrikhanesi'nden sonra dünyada önemli bir ruhani merkez halinde bulunmaktadı. Kudüs'teki Ermeni ruhban okulunda Türk düşmanlığının ders müfredatlarına kadar sokulduğu, öğrencilerin ise serbestçe Ermenistan gösterileri yaptığı, Taşnak ve Hınçak örgütlerinin burada da üstlendiği bilinen gerçekler karşısında, Bütün bunlara karşın, İsrail'in Ermeni teröristlerin FKÖ ile işbirliğini açığa çıkartmaktaki gayretkeşliği bellidir. Bazı gözlemciler bakılırsa, İsrail, yaratılmak istenen Ermeni sorununu Arap-Türk yakınlaşmasını engelleyecek bir etken olarak görmektedir. Lübnan krizinin sonuçlanmasıyla ortaya çıkan yeni koşullarda İsrail'in en akılcı davranışı, bu konudaki çelişkili tavrına son vermek olacaktır. Filistinli gerillaların çökertilmesiyle Lübnan'da müttefikleri Müslümanlara da ağır bir yenilgi almış, yeni Lübnan devletinin Hristiyan Falañjistlerin egemen olduğu bir düzen getireceği açıklik kazanmıştır. Dinsel bağlardan yararlanan ASALA ve diğer Ermeni terör odaklarının Lübnan'ı ve özellikle Beyrut'u yeniden Türkiye'ye karşı bir savaş üssü haline dönüştürmelerini engellemek, bu son savaş nedeniyle ülke üzerinde yoğun nüfuza ulaşan İsrail için çok yerinde bir davranış olacaktır. Hele Filistin gerillalarının 1970'lerde giriştikleri şiddet eylemlerinin onların ulusal kurtuluş mücadelesinin bir parçası olarak değil de, uluslararası terörizmin insanlık düşmanı vahşetleri olarak nitelendirilen ve bu çemsiye altında FKÖ'ye karşı mücadelesinde tarafsız milletlerin manevi desteğini sağlamaya çalışan bir İsrail için bu davranış, onun uluslararası şiddet hareketlerine karşı samimiyetinin göstergesi olmayacak mıdır?

